

'Ubi caritas et amor, Deus ibi est'

Een prachtig lied van Taizé, misschien schiet ook bij u de melodie spontaan te binnen. 'Waar vriendschap woont en liefde, daar is God zelf!' Dit kan soms ervaren worden, bv bij een huwelijksjubileum. Zóveel jaren van trouw in lief en leed, goede en kwade dagen – verwondering, dankbaarheid. Openheid en kwetsbaarheid, steeds waardevoller werden ze.

Maar in het gewone leven van onze tijd, met zoveel zorg, onafzienbaar leed en dreiging van leed? Waar kilte en wantrouwen zich onder mensen meester maakt? Waar plekken, waar God ervaarbaar werd en waar je je thuis-voelde, verdwenen zijn? Soms lijkt liefde machteloos ver weg en te mooi om waar te zijn.

VREDE ZIJ JULLIE

Voorjaar 2010 was ik bij een lezing van pastor Marinus van den Berg in de Zwanenhof. Hij zei: 'Een mens is niet open uit zichzelf. Een mens is van nature dicht. Je kunt als mens wel opengáan'. Wanneer ga je open? Als je je veilig voelt. Als er vrede is. Als iemand je opzoekt en je ziet in je kwetsbaarheid en je waardeert in wie je bent. In een sfeer van erkenning kunnen mensen openbloeien en ontvankelijk worden voor vrede en liefde. Marinus van den Berg vervolgde: 'probeer uit te vinden, bij welke mensen je je veilig voelt'. Maar mensen van wie je veel verwacht kunnen tegenvallen en mensen van wie je niet veel verwacht kunnen meevallen. Je moet telkens op zoek gaan: heb ik mensen die ik zou kunnen vertrouwen, tegenover wie ik me zou kunnen uitspreken in wat me beweegt en kwelt? Ik moet nu denken aan een meditatie over Johannes 20:19-23. Een niet onbekend, mijzelf veelzeggend verhaal. De discipelen waren met Pasen de open sfeer, die rond Jezus hing, helemaal kwijt. Ze zaten min of meer ondergedoken, gepantserd, vervreemd van zichzelf, ze leefden in een sfeer waarin ze niemand konden vertrouwen en de deuren en luiken zaten potdicht. Uitgeblust, moedeloos zaten ze daar. Ze waren nergens meer in de heftige gebeurtenissen rond Jezus hadden ze allemaal zelf afgehaakt. Petrus had zelfs gezegd: 'ik ken die man niet! Kan dit nog goed komen, zou je denken, kan er nog toekomst en licht komen in hun leven? Al hun idealen en dromen waren toch doodgelopen? Ze waren teruggeworpen op zichzelf. Er was een gerucht geweest, een vrouw had een wonderlijke ontmoeting, maar dat was nog vaag en het kon hen nog niet uit de put helpen. Plotseling staat dan Jezus zelf in hun midden en ze horen zijn bekende en vertrouwenwekkende stem die zegt: 'Vrede zij jullie!'

STROOM VAN AANDACHT

Ik heb een oudere wijze vriend die ik kan bellen als ik ergens mee zit. Als ik 'm tref en ik hoor zijn stem die me groet 'hoi Ariel!', dan verdwijnt de kou al uit m'n hart en begint het van binnen weer te stromen. We hebben al zolang zoveel met elkaar gedeeld, vreugde en verdriet, hoogte- en dieptepunten. In die stroom van aandacht die ik weer voel, kan ik ook woorden vinden voor wat me bezighoudt: geholpen door zijn vragen en zijn woorden. Zoïets moet ook met de discipelen gebeurd zijn: ze werden blij van binnen toen ze hun Heer ontmoetten die zoveel voor hen betekend had, die hen open had doen bloeien en groeien. Toen ze Hem opnieuw zagen en hoorden! 'Vrede zij jullie', ondanks alle drama van wat gebeurd was, de dood, het kruis, de verloochening en verlating, de wonden in z'n handen en zijde. Onvoorstelbaar, dat een mens zo gekwetst kan worden en gemarteld en gekleineerd en toch Hij is niet kleingekregen, er is kennelijk een leven uit een grotere kracht en een grotere liefde! Leven dat gedeeld wil worden.

NIEUW LEVEN

Dat opent toekomst, dat stelt ons leven in een ander licht. Ook als wij klein en kwetsbaar zijn geworden en het goede leven en de goede sfeer ontberen. Als we die veiligheid en geborgenheid niet meer vinden bij elkaar, als ontluisterende en ziekmakende krachten ons leven aantasten. En toch is er Eén onder ons die door alle crises heen een nieuw begin heeft gemaakt en het telkens opnieuw maakt in ons leven! Die dwars door onze verschansingen en muren heen kan breken, een warme stem en een warme adem uit een hart dat gloeit met een hemelse gloed! Vervolgens mogen wij zĳn vrede naar elkaar en naar de mensen doorgeven, de toekomst in. Zoals Jezus gezonden was door zijn Vader, zo mogen wij zijn leven voortzetten onder de mensen. Hij blaast nieuw leven in ons, nieuwe ADEM! Hij zegt erbij: Ontvang mijn Heilige Geest!

BLIJF MET MIJ VERBONDEN

Onze taak is dus niet eerst: 'jullie moeten dit, jij moet dat', maar: 'ontvang mijn adem', leef uit mijn Geest, blijf met Mij verbonden! Het gelovig leven is meer ontspannen dan wij het er vaak van maken. 'Jij mag ook de zonden van mensen loslaten en losmaken, zowel bij jezelf als bij anderen!' De fouten, de zwakheden, de missers, de kwetsuren die wij elkaar aandoen staan dus niet voorop in ons leven, onze gesprekken, ons doen en laten. We hoeven elkaar daarop niet meer vast te pinnen. Ze kunnen wel uitgesproken worden en zo hun negatieve lading verliezen. Zo kunnen we elkaar en onszelf uit een benepen sfeer bevrijden, zo kunnen we werkelijk toekomen aan het delen van het goede leven, delen ook met de kwetsbare naaste wiens bestaan ontkend en bedreigd wordt. Het nieuwe begin door de levensadem van Christus als we

daar samen uit leven verbleken veel negatieve dingen. Alleen als iemand hardnekkig die goede Geest blijft doven, hardnekkig aan zelfrechtvaardiging vasthoudt dan hoeven we niet te berusten in zulk onrecht en dat krampachtig goed te praten. Laat dan die ander z'n zonden houden, erin blijven misschien. Heel jammer. Maar ga ondertussen zelf wel verder met leven uit de goede Geest van Christus, sterker dan elke doodsgaest. Het is een Geest van aandacht, als van een vriend bij wie je veilig voelt en open mag gaan, mag groeien en bloeien. Die open Geest gunnen wij elkaar vandaag en morgen! Die Geest geeft ons nieuwe levensvreugde en nieuw elan!

Arie Gootjes